

Диференційований підхід до формування системи знань про людину в учнів основної школи

Г. О. Васьківська, кандидат пед. наук

Диференційований підхід передбачає технологію індивідуального підходу до учнів з метою визначення рівня їхніх здібностей і можливостей, їхньої профільної орієнтації, максимального розвитку кожної особистості на всіх етапах навчання. Реалізація особистісно орієнтованого навчання вимагає диференційованого підходу до навчального процесу, що забезпечується педагогічною підтримкою індивідуальності дитини, створенням умов для задоволення освітніх і культурологічних потреб школярів (вибір змісту освіти, шляхів її здійснення), сприянню самореалізації особистості, стимулюванню взаємодії учителя і учня, коли педагог постає не як інформатор, а як координатор пізнавальної діяльності суб'єкта, спрямованої на постановку і розв'язання ним конкретних навчальних завдань. Виявлення індивідуальних ресурсів кожного учня, прогнозування їхніх змін може забезпечити реалізацію його можливостей. Однією із проблем, які стоять перед 12-річною школою, є розроблення змісту, організаційних форм навчальної діяльності, виявлення найдоцільніших прогностичних моделей основної ланки школи. Реформування освіти в Україні спрямоване на необхідність розроблення нового змісту навчальних курсів, які мають орієнтуватися на соціальний і особистісний розвиток учня. Важливим завданням освіти є створення цілісного образу світу в свідомості учнів основної школи, що можливе за умови формування системи знань про людину через синтез природничих і гуманітарних знань. Для ефективного розв'язування проблеми формування знань про людину учні повинні оволодіти не лише образним мисленням, а й науковим. Формування наукового стилю мислення здійснюється усередині

певної галузі знання; між різними галузями природничо-наукового знання; між різними галузями гуманітарного знання: між природничими і гуманітарними науками; на методологічному рівні.

Сучасна школа має здійснити такий рівень підготовки, який в умовах

10

бухливого розвитку суспільства уможливить сформувати принципово нову особистість, здатну орієнтуватися не у вузькій галузі, а в проблемі в цілому. Має відбутися переосмислення змісту освіти, переорієнтація на загальнолюдські знання, на усвідомлення взаємовідносин людини, суспільства і природи. Зміст освіти необхідно ґрунтувати на відборі соціально та особистісно значущих тем, навколо яких групується вивчення фізичних, біологічних, хімічних, екологічних, економічних, суспільствознавчих та інших відомостей. Водночас слід надати належної уваги практичному оволодінню школярів методологічними знаннями. Таким чином, через явища навколишнього світу в учнів основної школи формується система знань про людину – найважливішого компонента реальної дійсності.

11